

«Ει μη πλήθος ην τοκιστών ουκ αν ην το πλήθος των πενοομένων. Λύσον σου την φατρίαν , και πάντες έξομεν την αυτάρκειαν » Δρεπάνι του τοκιστή είναι η δικαστική απαίτηση του χρέους, αλώνι το σπίτι του, όπου λιανίζει τις περιουσίες των αναγκεμένων ανθρώπων. Ολονών τ' αγαθά τα βλέπει δικά του. Εύχεται στους ανθρώπους ανάγκες και συμφορές, για να τρέξουν υποχρεωτικά να δανειστούν απ' αυτόν. Μισεί τους αυτάρκεις και όσους δεν έχουν δανειστεί απ' αυτόν τους θεωρεί εχθρούς του. Συχνάζει στα δικαστήρια για ν' ανακαλύψει κάποιον που τον πιέζουν οι δανειστές και ακολουθεί τους φοροεισπράκτορες, όπως τα κοράκια τους στρατούς που διεξάγουν πόλεμο(για να τρώνε τους σκοτωμένους). Κουβαλάει παντού το κομπόδεμα, και σαν δόλωμα το δείχνει σ' εκείνους που τους πνίγει η ανάγκη, ώστε, ανοίγοντας γι' αυτό το στόμα, να καταπιούν μαζί μ' αυτό και το αγκίστρι του τόκου. Καθημερινά μετράει τα κέρδη, μα η δίψα του για χρήμα δε σβήνει. Στεναχωριέται για το χρυσάφι που έχει φυλαγμένο στο σπίτι, επειδή μένει αχρησιμοποίητο κι' ανεκμετάλλευτο. Πώς θα προσευχηθείς, λοιπόν, τοκογλύφε; Με τι συνείδηση θα ζητήσεις από τον Θεό κάποια ευεργεσία, συ που έμαθες όλο να παίρνεις και ποτέ να μην δίνεις; Ή μήπως σου διαφεύγει, ότι η προσευχή σου αποτελεί υπόμνηση της δικής σου απανθρωπιάς; Ποια συγχώρηση έδωσες και ζητάς συγγνώμη; Ποιον ελέησες κι' επικαλείσαι τον Ελεήμονα; Αλλά κι' αν ακόμη προσφέρεις ελεημοσύνη, ως προϊόν απάνθρωπης εκμετάλλευσης δεν θα είναι καρπός των συμφορών των άλλων, γεμάτη δάκρυα και στεναγμούς;

Αν γνώριζε ο φτωχός από πού προσφέρεις την ελεημοσύνη, δεν θα την δεχόταν, γιατί θα αισθανόταν σα να έμελλε να γευτεί σάρκες αδελφικές και αίμα συγγενών του. Θα σου πετούσε δε κατάμουτρα τούτα τα λόγια τα γεμάτα θάρρος και φρονιμάδα: μη με θρέψεις, άνθρωπε, από τα δάκρυα των αδελφών μου. Μη δώσεις στο φτωχό ψωμί βγαλμένο από τους στεναγμούς των άλλων φτωχών. Μοίρασε στους συνανθρώπους σου όσα με αδικίες μάζεψες και τότε θα παραδεχθώ την ευεργεσία σου. Ποιό το όφελος, αν δημιουργείς πολλούς φτωχούς (με την εκμετάλλευση) κι ανακουφίζεις ένα (με την ελεημοσύνη); Αν δεν υπήρχε το πλήθος των τοκογλύφων (των εκμεταλλευτών γενικά), δεν θα υπήρχε ούτε η στρατιά των πεινασμένων. Ας διαλυθούν τα οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα και όλοι θ' αποκτήσουμε την οικονομική μας αυτάρκεια.

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΥΣΣΗΣ (4ος αι.) “Κατά τοκίζόντων”

misha.pblogs.gr